6e Jaargang, Nr. 18
Najaar 1960

JAARVERGADERING

De Kring „Het Kwartier van Oirschot" houdt op zaterdag 29 oktober 1960, des nam. om 4 uur precies, in Café de Beurs, C. Elshof, Markt te Oirschot haar jaarvergadering.

Agenda:

1. Openingswoord door de voorzitter.
2. Notulen der jaarvergadering van 1959.
3. Jaarverslag van de secretaris.
4. Jaarverslag van de penningmeester.
5. Mededelingen van het bestuur.
6. Bestuursverkiezing.
   In verband met het uitbreiden van het bestuur in 1959 tot 9 leden, stelt het bestuur voor de rooster van aftreden der zitting hebbende bestuursleden te wijzigen in dier voege, dat ingaande 1960 telkenjare 3 bestuursleden zullen aftreden.
   Behoudens goedkeuring door de vergadering van vorenstaande regeling, zal dit jaar naast de heren J. van Loon te Oirschot en W. Kolsters te Westelbeers ook de heer W. P. van Gils te Diessen aftredend zijn.
   Mocht evenwel de vergadering onverhoopt haar goedkeuring aan dit bestuursvoorstel onthouden, dan zullen slechts 2 plaatsen te vervullen zijn, nl. die van de heren J. van Loon en W. Kolsters.
   Alle voormelde bestuursleden stellen zich herkiesbaar.
   Eventuele candidaten voor de bestuursverkiezing behoren schriftelijk te worden ingediend, uiterlijk op 22 oktober 1960 bij de Kring-secretaris, de heer H. A. J. van Erve, Kloosterlaan 23 te Moergestel.
7. Voorstel tot het verplichtend stellen bij gildefeesten van tenminste de navolgende geldprijzen bij de personele prijsverschieting voor geweer: ƒ 10.—, ƒ 7.50, ƒ 5.— en ƒ 2.50.
8. Bespreking inzake het periodiek „De Gildetrom".
9. Rondvraag.

Zoals bekend is, is deze vergadering boetplichtig. Ingeval van niet-bijwonen der vergadering door een afgevaardigde van een Gilde zal de reglementaire boete aan dat Gilde worden opgelegd.

Voor betaling van de Kringcontributie en de abonnementsgelden voor „De Gildetrom" zal gelegenheid worden gegeven vóór en na de vergadering.

De vergadering begint om 4 uur precies.

Wij durven rekenen op Uw aller tijdige aanwezigheid.

Het Bestuur,
W. Luijten, voorzitter.
H. A. J. van Erve, secretaris.

De afgevaardigden worden stipt op tijd verwacht, en worden vriendelijk verzocht, de contibutiegelden, alsmede het abonnementsgeld voor de Gildetrom mede te brengen.

De Voorzitter verzoekt dringend, dat alle sprekers zich tot het noodzakelijkste beperken, teneinde een vlot verloop van de vergadering te garanderen.

Mochten bepaalde punten serieus moeten worden behandeld, dan gelieve men dit een week tevoren op te geven aan de secretaris, de Heer H.A.J. van Erve, Kloosterlaan 23 te Moergestel, Tel. 04243-306.

C. A. B. A. M. SCHADE.
De Ondervoorzitter,

„DE GILDETROM", periodiek, uitgave van het Bestuur van de Kring „Het Kwartier van Oirschot", aangesloten bij de Federatie van Noord Brabantse Schuttersgilden. REDACTEUR: C. A. B. A. M. SCHADE, te Moergestel. ASSISTENT-REDACTEUR: H. A. J. VAN ERVE, te Moergestel. ADMINISTRATIE: M. A. P. ADRIAANSEN, Kloosterstraat 9, te Goirle. TYPOGRAFISCHE VERZORGING: M. C. VAN DE VEN, DRUKKERIJ „DE HOOP", Hoogvensestraat 163, TILBURG. ABONNEMENTEN voor niet-Gildebroeders ƒ 1,50 per jaar. Girorekening nr. 50.99.00 t.n.v. „De Gildetrom" te Moergestel

DUTCH WEEK TE *Scarborough*

Jan van de Mortel :

Als mijn vriend en reisgeleider Carol Schade mij vraagt om mijn indrukken toe te vertrouwen aan het papier, teneinde te komen tot een algeheel overzicht van onze onvergetelijke tocht naar Engeland, dan voldoe ik daaraan met vreugde.
Ik voor mij stel er prijs op de organisatorische kant te belichten.
Welnu, op een goede dag werd het Bestuur van de Federatie tijdens een vergadering verrast door de mededeling, dat een groep vendeliers, bestaande uit 12 personen, was uitgenodigd om een Dutch week in Scarborough op te luisteren. Al spoedig bleek, dat de provincie Noord Brabant deze week zou verzorgen en was men natuurlijk er op bedacht hiervoor Gildebroeders in te schakelen. De Federatie werd hiervoor in de arm genomen en zeer terecht.
Aangezien het een officiële vertegenwoordiging moest zijn, wijl o.a. onze Commissaris der Koningin aanwezig zou zijn, zo sprong onmiddellijk in het oog, dat alléén een groep vendeliers onmogelijk de Federatie kon vertegenwoordigen. Een werkelijk vertegenwoordigende groep moest minstens bestaan uit een Hoofdman, een Koning, een Gildevaan, een Standaardrijder, tamboers, dekenen en vendeliers. Men had voor deze gedachtengang volledig begrip. Vele besprekingen volgden o.a. met twee Engelsen, Mr. Helm en Mr. Stonestreet, vanuit Scarborough naar Nederland gekomen om deze facetten van de Dutch week te bespreken. Zeer speciaal werd onder de loupe genomen:

1e dat een groep van 12 man te weinig was;

2e dat de Dutch week, gezien de daar aanwezige autoriteiten, door de Gildebroeders met de aloude vendelgroet zou worden geopend.

Resultaat van deze besprekingen was, dat in plaats van 12 thans 18 Gildebroeders met het charterschip zouden kunnen medereizen (geen standaardrijder omdat in Scarborough geen paarden zijn. 18 Man werd door mij nog te weinig gevonden en daarom besloten Carol Schade en ik op eigen gelegenheid te reizen, ten einde daardoor twee andere Gildebroeders méér de gelegenheid te geven mede te gaan, terwijl de groep daardoor op 20 Broeders zou komen. 24 Man was namelijk ons streefgetal.

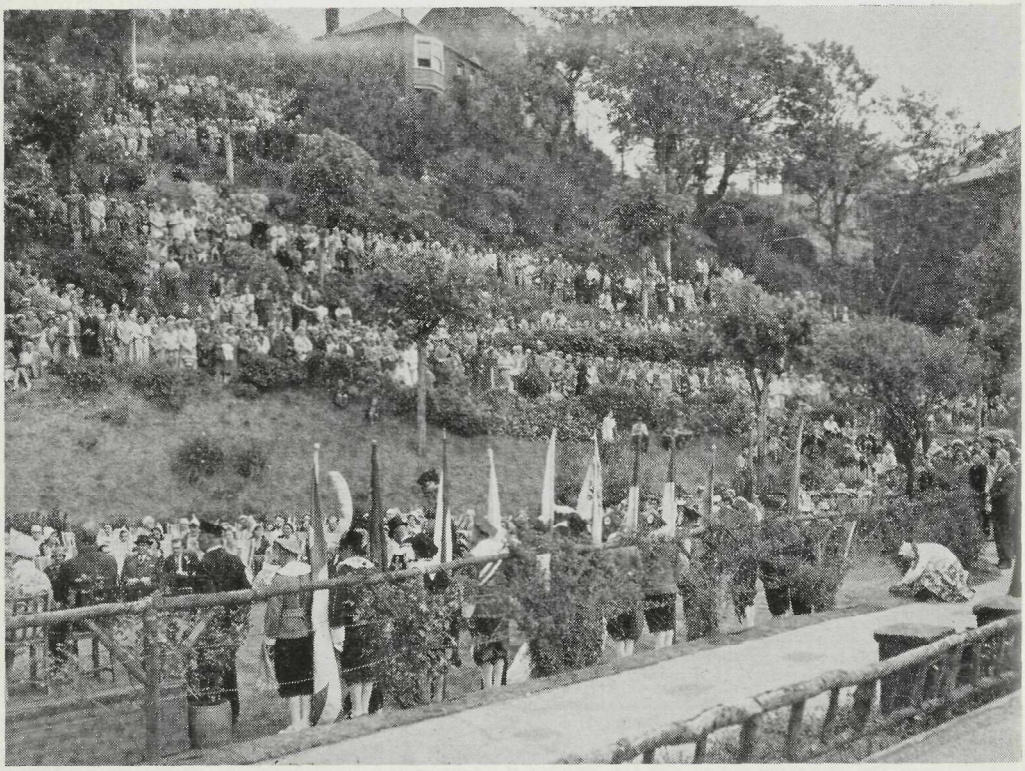

De stad Scarborough is opgebouwd tegen de rotsen en een demonstratie op de open vlakte is daar volledig onmogelijk, zodat onze Gildebroeders op het strand „het getij afwachtend" moesten werken! De officiële verwelkoming door de autoriteiten vond dus plaats in het stadspark, waarvan U hierbij een opname kunt zien. Naar schatting waren ca. 5000 personen aanwezig. Op de voorgrond onze vendeliers.. links onder de Commissaris der Koningin in Noord-Brabant. Mr. Dr. C. N. M. Kortmann.

Jan Toorians uit Loon op Zand, brengend de vendelgroet voor de autoriteiten in Scarborough.

Met deze gedachtengang werd volledig accoord gegaan en waren Schade en ik bovendien gasten evenals de andere Gildebroeders.

Ten aanzien van de te brengen groet bereikte mij later de mededeling, dat men in Engeland zodanig begrip toonde voor de oude traditie van de Schuttersgilden, dat in Scarborough niets zou geschieden, alvorens de Gildebroeders zouden zijn aangekomen.

broeders werden aangewezen en was eenieder vol verwachting.

Welnu, de verwachtingen werden zeer overtroffen. De Gildebroeders werden in het mooie Scarborough op onovertrefbare wijze in het Norlands Hotel ondergebracht en verzorgd. Het hotel lag wel ver verwijderd van het strand, waar wij moesten optreden, maar de gastvrijheid van het hotel deed dit ongemak gaarne

C. N. M. Kortmann.

En dan onze dagelijkse demonstraties. Ik ken uitsluitend lof voor de wijze, waarop de Gildebroeders zich van hun vele taken hebben gekweten. Als ware Gildebroeders hebben zij al hun Gildendaden verricht, toegejuicht en bewonderd door een uitermate geinteresseerd publiek. Het moet gezegd, dat het aan publieke belangstelling niet heeft ontbroken. Duizenden kijkers, alle dagen, en ver over de 100.000 mensen langs de weg tijdens de optocht.
Deze volledige overgave en enthousiasme van de Gildebroeders is des te meer te loven, wijl de tegenvallers toch helaas vele waren. Zonder één woord van protest werden deze alle aanvaard.
Om te beginnen was daar de officiële opening. Tijdens mijn voorbesprekingen in Scarborough moest ik vernemen, dat er niet gevendeld zou kunnen worden bij de opening, omdat daarvoor geen plaats was. En dáárop was nu de gehele reis gebaseerd.
De plaats, waar de opening moest plaatsgrijpen, bood inderdaad geen ruimte, maar door vol te houden, kregen wij toch gedaan, dat ten minste één man zou vendelen, waardoor toch aan de Gildeplicht kon worden voldaan. Jan Toorians, daartoe aangewezen, deed het niettegenstaande de storm best. Hij had het lang niet gemakkelijk. Maar een feit is, dat door de door hem gebrachte groet in één slag de sympathie en interesse voor de Gildebroeders waren gewekt.
Op de vierde dag was geplanned, dat de Gildebroeders zouden wedstrijdvendelen en trommelen. Zij vendelden en trommelden of hun leven er vanaf hing.
Als organisatorische merkwaardigheid stond in het programma vermeld, dat de Gildebroeders iedere morgen op het strand zouden vendelen en schieten van half elf tot half 12. Maar om half 11 stond het water door de vloed nog aan de kade. Zo konden wij de eerste demonstratiedag pas beginnen om 10 minuten over half 12. Het publiek, dat om half 11 aanwezig was, wachtte intussen even rustig als de Gildebroeders en bleef ditzelfde publiek tot bij één uur geinteresseerd kijken en luisteren naar het uitstekend door de microfoon door Carol Schade gesproken woord.
Ik ken slechts lof voor de houding van de Gildebroeders, die ondanks de kleine organisato- [illegible] hun goede humeur wisten te bewaren en van deze plaats dank ik dan ook allen van ganser harte en feliciteer ik hen met de welgemeende belangstelling, die zij bij het Engels publiek hebben weten op te brengen voor het Gildewezen.
Carol Schade nam mij enorm veel werk uit handen door de microfoon te bedienen, door met zijn auto de Gildemensen van het hotel naar het strand te brengen, doch vooral door op kritieke momenten voor busvervoer te zorgen. Strijbos, die de zorg had voor munitie en geweren, was bij het schieten een vertrouwde en toegewijde kracht.
Van der Sterren, van der Voort, Niessen en Toorians hielden op onopvallende wijze toezicht. Zij gaven waarachtige leiding en sfeer. Kortom een stel mensen, waar het goed was mede op stap te zijn geweest.
Aangezien ik mag verwachten, dat in dit extra nummer een chronologisch verslag zal worden opgenomen, moge ik hierbij eindigen met de wens, dat wij hier in ons gewest even veel belangstelling voor een Gildefeest mogen ondervinden, als het traditionele Engeland getoond heeft.

Jan van de Mortel,
vice-voorzitter Federatie
Noord Brabantse
Schuttersgilden.

Mathieu van der Voort :

Ik zou, als ik U een volledig verslag zou moeten geven nog niet voldoende hebben aan een hele jaargang van de Schuttersgilden of van de Gildetrom. Dit zal ook wel niet de bedoeling zijn. Reden waarom ik me wil beperken met U enkele algemene indrukken te geven.

Voorbereiding.

De samenstelling van de afvaardiging had heel wat voeten in de aarde. Maar met veel geschipper is een en ander toch tot zijn goed recht gekomen. Voor de ingewijden verklaar ik gaarne dat het mij achteraf bijzonder zou hebben gespeten als bijvoorbeeld Alphons Niessen, voorzitter van Kring Peelland, niet zou zijn mee geweest. Aan de Federatie-secretaris de heer Jos. Schroeders is veel dank verschuldigd omdat hij het toch is geweest die de inleidende besprekingen heeft gevoerd, zowel met de directeur van de Noord-Brabantse V.V.V., dhr. P. Jacobs, als met de heer Stonestreet uit Scarborough.
Voor de reis zijn er in Eindhoven verschillende oefeningen geweest die trouw bezocht werden, mede gezien hierdoor is ons optreden zo grandioos succesvol geweest.

Reis naar Engeland.

Met 4 politiemotoren en een politiejeep voorop (begrijpelijk dat we o.a. in Oirschot veel bekijks hadden toen we Frans Louwers kwamen ophalen) ging het per bus naar Rotterdam, waar de inscheping naar Hull plaats vond. Om half zes vertrokken we uit Rotterdam. Er waren in totaal 80 man aan boord. Hiervan zijn ± 70 ziek geworden. Een lofwaardige uitzondering vormden de heren Vermelis, Kroeze en van der Sterren en nog enkele anderen. Achteraf hebben we wel gelachen.
Maar 's morgens in Hull was alles vergeten en de Boerenkapel speelde er lustig op los

Na wederom een bustocht van 80 km. door een prachtig heuvelachtig landschap kwamen we in Scarborough.

In Scarborough.

Nadat de koffers in ons Hotel waren afgeleverd, werden we netjes met de bus naar de kerk gebracht waar speciaal voor ons een H. Mis werd gelezen.

's Middags was er een bustocht door de omgeving die in één woord prachtig was met vele bezienswaardigheden.

's Maandags was de dag van de officiële opening. Hier heeft onze groep wel de meeste indruk gemaakt. Jan Toorians vendelde op stijlvolle wijze en het applaus was dan ook enorm. De heer Jan van de Mortel begon met in het Engels te zeggen dat het voor de Brabantse vendeliers een grote eer was om hier in Scarborough de opening van de Dutch Week te mogen accentueren.

Aanwezig waren de Nederlandse Ambassadeur in Engeland, de Commissaris van de Koningin in Noord-Brabant, de Burgemeesters van Scarborough en Haarlem met hun echtgenoten en 10.000 belangstellenden.

's Middags hebben onze vendeliers voor het stadhuis nog een gezamenlijke vendelhulde gebracht in aanwezigheid van vele burgemeesters tot uit de verre omtrek van Scarborough. Deze vendelhulde, die niet op het programma stond, was ingelast, omdat ons optreden 's morgens zo'n enorme indruk had gemaakt bij de Burgemeester van Scarborough. Wat niet in de kranten heeft gestaan is, dat de Commissaris van de Koningin en de Burgemeester van Haarlem daarna zelf een vendel ter hand hebben genomen en het ook eens probeerden; het ging nog niet eens zo slecht ook. Ambassadeur Baron Bentinck zei: „Geen wonder, zij komen ook uit dezelfde landstreek"!

Dinsdagsmorgens hebben we een demonstratie gegeven van het Koningschieten met alle gebruiken die daaraan verbonden zijn. Koning van die dag schoot zich Fons Niessen. Hij is er wel mee geplaagd omdat hij niet de vogel stukschoot maar dat bij zijn schot de boom onklaar raakte en de vogel heel en wel omlaag tuimelde, maar dat mocht hem in Scarborough niet hinderen en werd hij toch als Koning geïnstalleerd. Fons was er wat blij mee en dat is ook heel wat waard. Mijn grote bewondering is die dag uitgegaan naar de heer C. Schade, die aan het duizendkoppige publiek per microfoon tekst en uitleg gaf. Alhoewel hij er tegen opgezien had dit te doen heeft hij zich op voorbeeldige wijze door de taalmoeilijkheden heengeslagen en een hartelijk applaus en zo nu en dan een gulle lach van het publiek waren de dank voor zijn vele werk. De heer van de Mortel heeft niet alleen de dank van het publiek verdiend, doch ook de dank van de deelnemers aan onze reis. Vooreerst deed het ons goed bij onze aankomst in Hull dat wij daar door hem werden opgewacht, vervolgens heeft hij aan verschillende demonstraties zelf als tamboer/Koning deelgenomen en hij heeft met de heer Schade steeds onze groep vertegenwoordigd bij de officiële ontvangsten, diners, enz. Hij heeft ons zo nodig toegesproken en ons over zijn vele moeilijkheden verteld maar ons ook gezegd ondanks het vermoeiende werk, vol te houden. In ieder geval, heer van de Mortel, nu alles al weer zo lang geleden lijkt meen ik toch alles en alles samenvattend

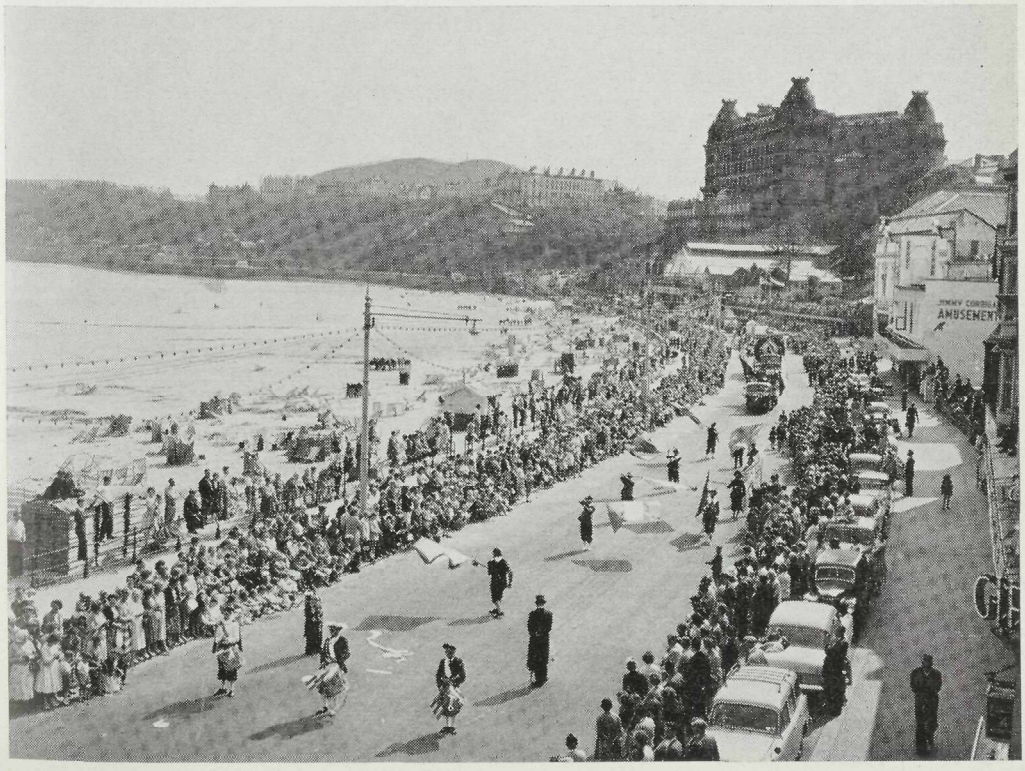

Vendelgroet voor het Kasteel te Scarborough. Alles wat Noord-Engeland aan autoriteiten kon opbrengen, was aanwezig. Hier onze vendeliers in actie.

dat het mede dank zij Uw werk een prachtige reclame voor het gildewezen is geweest.

Ook de heer Schade heeft zich van zijn beste zijde doen kennen. Hij heeft zich uitgesloofd om ons van dienst te zijn b.v. gratis vervoer in zijn wagen, attributen halen en brengen. Daarnaast heeft hij door de microfoon het publiek de betekenis van het vendelen uiteengezet enz. enz, Zijn aandeel in het slagen van deze uitzending is eveneens zeer groot geweest.

Ik zou toch ook nog een woord van dank willen brengen aan een derde man, aan Fons Niessen. Wat Fons niet heeft afgesjouwd en gepraat is ongelofelijk. Ik geloof dat ik echt niet te veel zeg als ik beweer dat dank zij Fons alles op rolletjes heeft gelopen. Voor Fons was niets te veel. Een bepaalde uitgesproken gedachte werd door Fons Niessen meteen in de daad omgezet. Wat een werk hij uit mijn handen heeft genomen en hoe hij mij van advies heeft gediend, in opbouwende zin heeft bekritiseerd zal ik niet gauw vergeten. Fons, daarvoor mijn allerhartelijkste dank.

Dank ook aan alle anderen; aan Frans Louwers, die zich kruisboog-koning schoot, die zonder anderen te kort te doen misschien wel de beste vendelier was van allemaal; aan Frans van de Wouw, rustig en bescheiden evenals v. d. Leest een op hoog niveau staande persoonlijkheid de altijd lachende V. Meijl met zijn ondeugende oogjes; aan Dekkers, die er zich prima heeft doorgeslagen en een prima kameraad is geweest evenals zijn collega van Engelen; en aan Jilissen en Essers uit Beugen rustig en ongestoord, niet verlegen en honderduit pratende tegen Hollanders zo goed als tegen de Engelsen. Fijne jongens, allemaal. Een prachtige groep, waarbij Schuts, Hoskens en Beks zeker niet uit de toon zijn gevallen. Schuts heeft veel succes geoogst met zijn trom, Hoskens met zijn bazuinblazen en Beks met zijn optreden 's avonds als drummer, want de avonden (we kunnen beter zeggen: de nachten) waren gezellig vooral door de medewerking van de Eindhovense Boerenkapel.
's Woensdags hebben we deelgenomen aan een grote optocht.

Donderdags Kruisboogschieten, vrijdags schietwedstrijd met plaatselijke schutters, waarbij een inwoner van Scarborough de vogel afschoot en tot Koning geïnstalleerd werd. Tot slot 's avonds het afscheid in het grote openluchttheater met 7000 aanwezigen. Het applaus dat onze jongens daar oogstten vergeet ik nooit. Het ging door mijn ziel.

Zaterdags inpakken, afscheid nemen van vele nieuw verworven vrienden en kennissen. Dank gebracht aan de hotelhouders voor de buitengewone verleende gastvrijheid. Naar de boot, inschepen, rustige vaart, geen zieken, zondags aankomst in Rotterdam, per bus naar huis.
Heerlijk weer thuis te zijn, maar met het verlangen nog eens zo'n week te mogen beleven tussen al die vriendelijke mensen. Een week met de eeuwig jeugdige heren Kroeze, v. d. Sterren en Vermelis, welke laatste een prachtige Koning was.

Maar ja, of er dat nog eens bij zal zijn?

Ik had U natuurlijk nog uitgebreid kunnen vertellen dat we overal vrije toegang hadden, dat het weer zo prachtig was, dat we een bierontvangst gehad hebben bij de Oranjeboom, dat we naar Hollandse artisten zijn gaan kijken, dat we een concert hebben meegemaakt van onze eigen Boerenkapel, dat we aan zee gewandeld hebben, dat we een dansavond gehad hebben in de Olympia Ballroom, dat we zijn gaan zwemmen in het prachtige zwembad, zijn gaan roeien, in de miniatuur railway hebben genoten, bezoeken hebben gebracht aan warenhuizen, persbureaux, foto's hebben gekocht, tientallen stadsbus-ritjes hebben gemaakt, kranten zijn gaan kopen, dat we hebben gesproken met honderden geïnteresseerde Engelsen, bestormd zijn door handtekeningenjagers, dat we in alle standen zijn gefilmd/gefotografeerd, dat

Van links naar rechts: Jan Toorians, Matth. van der Voort, Commandant van der Sterren, Jan van de Mortel, Jan Vermelis.

iedereen en alles voor ons klaar stond om het ons zo aangenaam mogelijk te maken, dat de kaasmeisjes vlotter waren dan de bloemenmeisjes, maar dat deze op de thuisreis toch niet zo'n flauwe girls waren, dan we oorspronkelijk steeds hadden gedacht, dat de moeilijkheden met de douane in Engeland dank zij veel tact onzerzijds goed zijn opgelost ondanks het zware verbod van kruitinvoer (heer Schade. U had ons bijna een lelijke kool gestoofd), dat we in Engeland van de beschikbaar gestelde kilo kruit nog geen ons hebben behoeven te gebruiken, de zee kan er meer van vertellen, is het niet heer v. d. Mortel, dat Renier Strijbos last van water heeft gehad, zand erover; maar dat hij prima voor het schieten heeft gezorgd en nog altijd een prima vendelier is, dat we hebben afgesproken in het najaar nog eens bijeen te komen om herinneringen op te halen en om foto's uit te wisselen.

Veel hebben we meegemaakt, maar het is allemaal even mooi, even prachtig geweest en ik geloof dat het dankwoord van ondergetekende, dat hij in de bus heeft gesproken tot alle deelnemers en tot de heer Jacobs in het bijzonder zeker op zijn plaats was.

Dat in Eindhoven de deelnemers feestelijk zijn ontvangen met muziek en toespraken en daarmede was dan definitief een einde gekomen aan de Dutch Week in Scarborough 1960.

MATHIEU VAN DER VOORT,
Secretaris.

Jan Toorians :

De Nederlanders doen meer voor het welslagen der Dutchweek dan de bevolking van de plaats zelf.

> Voor de aanvang van het badseizoen werden de feestelijkheden in de grote Engelse badplaats Scarborough geopend met de derde internationale Nederlandse-Week. Waarom dit juist een Nederlandse week zou zijn?... Dit houdt verband met de taalgemeenschap van het graafschap Yorkshire en het Noord-Nederlands. Op de tweede plaats omdat de bevolking zich ook toelegt op de visvangst zoals de plaatsen van onze Nederlandse westkust en op de derde plaats de verknochtheid van de bevolking en de stad met ons land tijdens en na de oorlog 1940-1945.

De vorige Nederlandse weken waren suksesvol zodat op de opgedane ervaringen werd voortgebouwd. Ditmaal werd een beroep gedaan op de Heer Jacobs uit Eindhoven, directeur van het Brabantse V.V.V. En... wat ligt meer in de lijn van een Brabantse vertegenwoordiging dan het Gilde? De plannen met het Federatiebestuur liepen van stapel en namen na vele besprekingen gestalte aan. Het resultaat was een officiële afvaardiging van de Brabantse Federatie van Schuttersgilden, welke zou deelnemen aan de plechtige opening van de Nederlandse Week in het bijzijn van de Nederlandse en

Vlaggen - Vaandels

☆ In natuurzijde of wollen uitvoering

☆ in verschillende technieken

☆ Volgens Uw of ons ontwerp

☆ In verschillende prijsklassen

25 Jarige ervaring !

ATELIER PIJNAPPEL

Torenstraat 3, 's Hertogenbosch

Koningsschieten op het strand te Scarborough. Alph. Niessen, voorzitter van de Kring Peelland, schiet zich voor één dag koning in Engeland.

Engelse autoriteiten. Dit was immers het hoofddoel, want men kan het gildewezen niet als een folkloristische organisatie naar een dergelijk feest zenden. Het doel en streven van het gilde ligt immers veel dieper en el rechtgeaard gildebroeder weet, dat het een eer is gildebroeder te mogen zijn en dat het gilde optreedt bij officiële plechtigheden, met dekenen, hoofdman, koning en dat het vendel gezwaaid mág worden voor de eigen koning van het gilde of de hoogste kerkelijke en wereldlijke gezagsdragers of diens vertegenwoordigers. Daarom deze juiste afvaardiging met Gildedeputaties uit de gehele Federatie tezamen een compleet gilde vormende met de schoonste materialen, die de Federatie bezit.

Deze voordracht kreeg in Engeland bijval en het Federatiebestuur stemde dit tot vreugde.

De deputatie werd als volgt samengesteld:

J. v. d. Mortel (vice-voorz. van de Federatie) Algemeen leider, Vught, St. Catharinagilde, Tamboer. M
J. Schuts, Gerwen, H. Kruisgilde, Tamboer K
A. Beks, Geldrop, St. Jorisgilde. Tamboer. K
N. Hoskens, Stratum, St. Jorisgilde, Tamboer, K
J. Vermelis, Tilburg, St. Jorisgilde. Koning-Zilverdr. O
M. v. d. Voort, Stratum, St. Jorisgilde. Koning. K
H. Kroezen, Boxmeer, H. Bloedgilde, Koning-Zilverdr. C
H. v. d. Sterren, Boxmeer, H. Bloedgilde, Hoofdman C
C. Schade, Moergestel, St. Seb. Barbara, Deken C
A. Niessen, Helmond. St. Catharinagilde, Vaandeldrager P
J. Toorians, Loonopzand, St. Ambrosiusgilde, Vendelier M
R. Strijbos, Strijp, St. Catharinagilde, Vendelier K
G. van de Leest, Berlicum, St. Jorisgilde, Vendelier M
F. Lauwers, Oirschot, St. Sebastiaangilde, Vendelier O
F. v. d. Wouw, Tilburg, St. Seb.-Barbara (Moergestel) Vendelier O
A. Engelen, Deurne, St. Jorisgilde, Vendelier P
W. v. Meijl, Leende, St. Cath.-Barbara, Vendelier K
L. Dekkers, Mierlo-Hout, St. Antoniusgilde, Vendelier P
J. Essers, Beugen, St. Ant.-Seb. gilde, Vendelier C
A. Jilissen, Beugen, St. Ant.-Seb. gilde, Vendelier C

Zodra alles geregeld was kregen de deelnemers de instructies van de Federatie toegezonden. Zaterdag 11 juni werden allen op de hun opgegeven standplaatsen opgehaald om zo de reis via Rotterdam naar Engeland te beginnen. Na vervulling van de douaneformaliteiten te Rotterdam, dat uiterst vlug ging, werden we ingescheept op de „Bolton Abbey" van de Associated Humber Lines Ltd., een zeer comfortabel Engels vracht- en passagiersschip. Het weer zag er die middag niet al te mooi uit en er stond een stevige noord-westelijke wind, hetgeen alwat beloofde voor de overtocht. Tegen

6 uur verlieten we de haven van Rotterdam en alles verliep erg rustig, totdat tegen 9 uur — toen het diner werd opgediend — al meer dan de helft van het gehele gezelschap in de kooien was verdwenen wegens zeeziekte. Slechts weinigen hebben de gehele reis „gewoon" mee gemaakt. Zondagmorgen meerde de Bolton Abbey op de Hudson aan de kade te Hull. Ook daar verliep de debarcatie vlot. De douane had daar wat langer werk als in Nederland; het ging er punctueel op z'n engels naar toe. Op de kade werden wij verwelkomd door niemand minder dan de heer Jan van de Mortel in hoge hoed en de gildesjerp om. Hij kwam ons tegemoet en zei: Ik ben blij dat ik Hollanders zie! (hij had te voren ook al veel te regelen gehad in Scarborough). Bij hem waren de beide heren van de organisatie dhr. Stonestreet en dhr. Gooseman. Weldra stonden de bussen gereed op het havenemplacement om alle nederlandse gezelschappen naar Scarborough te brengen. Dit was al een fijne tocht door het engelse landschap van pl.m. anderhalf uur.
We vermeldden reeds dat er meer gezelschappen aan boord waren. Welnu het waren de Brabantse boerenkapel uit Strijp — zij hadden de passagiers aan boord lange tijd gezellig bezig gehouden en de havenautoriteiten te Hull wakke rgeblazen —, de Haarlemse Bloemenmeisjes, die ons al heel spoedig de irissen opspelden, De Eindhovense motorpolitie met vier motoren en een Dafje o.l.v. Inspecteur de Jager en het Nederlands Variété van Radio- en televisieartisten. De laatste gaven elke avond in de Flora-hal een Nederlands variété (in de engelse taal), (De Goudse Kaasmeisjes waren reeds enige weken in Scarborough).
De ontvangst in Scarborough was joviaal en gastvrij, want direct werden de hotels aangewezen. Het Gilde kreeg Hotel Norlands. Na de kennismaking gingen de katholieke deelnemers (sters) per bus naar de oude St. Mary's Church aan de Castle Road om de H. Mis bij te wonen. In de namiddag werden allen weer per bus opgehaald om een zeer interessante bustocht door de omgeving van Scarborough te maken, welke door de stad werd aangeboden. We bezochten het War Memorial, een hoge obelisk, op Oliver's Mount ten zuiden van de stad. Hierop stonden de namen van Scarborough's gevallenen in de laatste drie oorlogen die Engeland meemaakte. Hier hadden we een prachtig panorama over de stad en haar twee baaien. Vanuit twee richtingen naderden we The Mere met zijn mooie waterpartijen en bebossingen in de vallei. Vandaar reden we over de berghellingen via het oude plaatsje Ayton met zijn ruine om even verder uit te stappen in de Forge Valley waar gevist wordt op forellen. 't Was een pracht vallei met ongerept natuurschoon zoals dat een Engels nationaal park eigen is. In het plaatsje Hackness bezochten we een oud en beroemd (Anglicaans) kerkje, St. Peter. Hier waren we in het centrum van het landgoed van de Manor's die lange tijd dit graafschap beheersten. Vanuit de bus op het hoogland zagen we naar beneden waar de hellingen overgingen in The Moors. De panorama's waren schitterend en de echte natuurliefhebber kan er volop genieten. Via Scalbey bereikten wij juist voor het donker werd Norlands.

Maandag 13 juni begint het Festival om 10.30 uur v.m. Stipt op tijd stonden de deelnemers opgesteld in een klein park tussen de boulevard en het stadhuis, the Nicholasgardens; op de paden en op het grasveldje stonden en zaten duizenden mensen. Op het juiste moment — deze engelse gewoonte hebben we meerdere malen bewonderd — beklommen de autoriteiten het podium. Het waren Baron Adolph Bentinck, Ambassadeur van H. M. Koningin Juliana, Mr. Kortmann, Commissaris van Hare Majesteit in de provincie Noord-Brabant, de Burgemeester van Scarborough met zijn echtgenote, Mr. en Mrs. Kennedy en de burgemeester van Haarlem met zijn echtgenote, de Heer Cremer en Mevr. Cremer.
Rechts naast het podium stonden de Gildebroeders opgesteld, met achter de ambassadeur de Koning van deze deputatie, dhr. M. v. d. Voort. Links stonden de Jantjes van de Nederl. Marine met daarachter de boerenkapel uit Strijp. Achter het geheel tegen de balustrade had de Fanfare van het 1ste Bataljon Green Howards plaats genomen. Voor het podium was een klein veldje van pl.m. 4 x 4 m, dat omzoomd was met genodigden; vlak achter hen liep de parkhelling schuin omhoog. Bij deze openingsplechtigheden was het bewolkt en er viel wat regen, doch zodra alles voorbij was klaarde de hemel op en werd de stad met zon overgoten, hetgeen de feestviering zeer ten goede kwam.
Over de opening het volgende:
Om deze derde nederlandse week te openen is de Nederlandse Ambassadeur in Engeland van Londen naar Scarborough gekomen. Hij zei in zijn rede dat dit Dutch Festival in deze stad gehouden werd om zijn mooie geografische ligging, welke in veler harten bewondering had. Enige woorden wijdde hij aan onze Marine, welke 5 mijnenvegers in de baai voor anker had liggen en waaruit bleek dat dit een deel was van de NATO-strijdkrachten om zo gezamenlijk het Westen te verdedigen. Tevoren had de Burgemeester van de stad de ambassadeur al ingeleid en zei dat Scarborough al vele bezoekers in het gehele land naar hier had getrokken. Deze keer was het om een klein deel van het Nederlandse volk en zijn gebruiken te zien.
Vervolgens openden de trompetters van The Green Howard de plechtigheid met een hymne, terwijl de matrozen de erewacht vormden. De burgemeester van Haarlem bood Mr. Kennedy een nieuwe Darwin tulpsoort aan, welke in Nederland is gekweekt en de naam van Scarborough zal dragen. Komend seizoen zullen deze tulpen de parken der stad sieren.
Ook Mr. Kortmann schetste de goede verstandhouding tussen Nederland — en vooral de Brabantse — met de stad Scarborough. Hij beklemtoonde vooral het volksleven in deze provincie en gaf een korte toelichting op het Gildewezen met betrekking tot de historie en betekenis er van in vroegere en huidige tijden. Dat Brabant traditie bezit zou het Gilde hier deze week ten toon spreiden en graag wilde hij hier het Gilde dit feest laten openen, hetgeen ook gebeurde, nadat de Boerenkapel (er was geen harmonie of iets dergelijks die het zou doen) de beide volksliederen had gespeeld.
De gildetrom roffelt en vendelier Jan Toorians treedt naar voren op het kleine grasmatje. De

commando's klinken en met een trompetsignaal van Nico Hoskens, begeleid door de drie gildetrommen van de heren J. v. d. Mortel, J. Schut en A. Beks wordt de groet gebracht aan de autoriteiten, die daar namens de beide Koninginnen vertegenwoordigd zijn, om meteen een klassieke vendel-hulde te brengen. De flag-waving exhibition ondervindt een sterke wind, waartegen bijna niet is op te tornen. De Scarborough Evening News van 13 juni laten we even aan het woord. Ook de Nothern Echo van 14 juni geeft een korte beschrijving:

Na de opening en vendelhulde dankt de Nederlandse Ambassadeur Baron Bentink en Mr. Kennedy, de burgemeester, voor deze warme hulde, die gebracht werd op een echte gildemanier, zoals alleen Brabant die kent. Bij de afmars werd nog een groet gebracht „They dipped their flags in salute", waarna in de grote Olympia-hal allen een heerlijk bakske koffie wachtte. Hier bleef men nog geruime tijd bijeen, want deze bijeenkomst was waarlijk een beste verbroedering. Onder deze bedrijven speelde het Amsterdamse straatorgel van de Hern en Mevr. Perlee haar melodietjes op de boulevard, ten teken dat nu een hele week van feesten geblazen was.

Een bijzonderheid die we in de krant lazen was het volgende:

Aan het Bureau van de krant hoorde het personeel de naderende gildetroep aankomen waarbij deze rechts van de straat liep — we gingen hier echter naar ons hotel Norlands terug. Wetende dat dit hier niet mocht, herstelden we ons gauw, doch het was reeds gezien. Er stond: „Other Way Street", want in Engeland is het verkeer andersom dan in Nederland. 's Middags had opnieuw een korte optocht plaats vanaf de Olympia-Hall naar het stadhuis. Met slaande trom marcheerde het gilde het mooie gebouw binnen. Dit had geen enkele engelsman verwacht! Aan de achterkant verlieten we het weer om in de grote tuin een vendeldemonstratie te geven in acrobatiek vendelen. De hele groep draaide hier en bijzonder groot was de belangstelling van de Overheden, want er waren hier burgemeesters met hun echtgenoten uit York, Leeds, Sheffield, Bradford, Hull, Flamborough en Bridlinghton, naast onze Mr. Kortmann.

Veel belangstelling had hier de oudste deelnemende vendelier, dhr. R. Strijbos. Hij werd op deze zonnige middag opnieuw jong! Ook dhr. Fr. Lauwers en dhr. F. v. d. Wouw kregen

Op een gegeven ogenblik bleek de Engelse pers grote belangstelling te hebben voor onze Gildebroeders; The Times, The Daily Mail, The Manchester Guardian, The Daily Express, The Daily Telegraph, om de voornaamste Engelse bladen te noemen en nog verschillende verslaggevers van provinciale bladen hadden lucht gekregen, dat er in Scarborough iets bijzonders aan de hand was. Niet minder dan 18 verslaggevers en 9 fotografen waren aanwezig om iets te vernemen en te fotograferen van onze Brabantse Gildebroeders. Hierbij een groep van de belangrijkste functionarissen: Van links naar rechts: tamboer Hoskes, vendelier F. Louwers, Koning J. Vermelis, vendelier F. v. d. Wouw, tamboer Schut, voorzitter Kring Peelland Alph. Niessen, M. v. d. Voort uit de Kring Eindhoven, v. d. Leest van St. Joris Berlicum, Engelen uit Deurne en tamboer Beks.

GULF motoroliën en doorsmeervetten
volgens officiele smeerschema's voor alle merken tractoren en landbouwmachines
N.V. Oliehandel v.h. van Vollenhoven & Smulders
Nieuwlandstraat 41 - Telefoon 0 4250-23620 - Tilburg

met hun vendelen veel bijval. Dat het goed beviel bewijst wel, dat na de demonstratie Mr. Kortmann zelf het vendel ging hanteren. In de hall stond weer de gebruikelijke engelse tea with sandwiches klaar, welke gebruikt werd onder het uitwisselen van vriendschappelijke woorden, die niet gauw vergeten zullen worden.

's Avonds op de eerste dag brachten we een bezoek aan Het Nederlandse Variété in de Flora-Hall waar o.a. medewerkten Tobi Rix, Réné van Vooren, Ans en Jaap Daniels, The Osmanies, Feddy Kenton en Marconick. Zij brachten een vlot programma dat bewonderd werd door de engelsen, omdat, zoals The Scarb. Ev. News schreef: dat de Nederlanders zo vlot talen leren spreken. Liefst in zes talen hoorden zij zingen... at all is no small feat. Dit Variété trad elke avond op.

Dinsdag „de Schuttersdag".

Velen wachtten weer de volgende morgen op een Nederlands evenement op South Sands. Om 10.30 uur werd een gezamenlijke vaandeldemonstratie gegeven, welke zeer moeilijk ging omdat het daar zo hevig waaide. Hierbij gaf de heer C. Schade een uitleg van het Gilde en het vendelzwaaien, zodat 't publiek dit heeft kunnen volgen. Na de demonstratie kregen weer enige vendeliers de gelegenheid hun acrobatiek vendelen te tonen. Het waren de heren G. v. d. Leest, F. v. d. Wouw en Engelen, die door de heer Schade met een uitleg werden begeleid. Zeer dankbaar werd dit door het publiek aanvaard.

Middelerwijl werd op het strand de boom in gereedheid gebracht voor het koningschieten met het geweer op de houten vogel.

Alvorens met het schieten te beginnen, kwam ook weer een explicatie over het oude gebruik vooraf en om de boom te vrijden moest een badgast, Mr. R. Löwe uit Nottingham (bij gebrek aan autoriteiten) het eerste schot lossen. Vooraf marcheerde hij mee rond de boom en bad met het gilde het Onze Vader. Na ongeveer drie ronden geschoten te hebben werd de vogel iets losser gezet, doch het resultaat kwam toen al te gauw!

Mr. Niessen gets the bird and become „King" was de kop van de middagkrant. Met de gildeceremonieën werd de nieuwe koning aanvaard en gehuldigd. Hij koos zich een engelse schone uit het publiek om als koningin met hem over het vaandel van St. Catharina te lopen. Voor hen beiden werd de vaandelgroet door alle vendeliers gebracht. Bijzonder groot was die dag de belangstelling en in de autogrammenboekjes van de engelse meisjes van Scarborough prijkte de handtekening van „A. Niessen, King of Scarborough". Leuk was het en... Niessen lachte maar!

Dinsdagmiddag had een banket plaats waaraan 84 genodigden aanzaten ter ere van de Nederlandse gasten, hetgeen gegeven werd door de Burgemeester van de Stad in de Raadszaal van het Stadhuis. De menukaart bevatte een surprise. Hier feliciteerde de Burgemeester reeds de stad Scarborough met het succes van het Nederlandse Festival.

In de Concertzaal van de Bibliotheek gaf de nederlandse pianist Jan Blot een recital, dat bijzonder veel bijval oogstte.

De volgende dag, woensdag 15 juni, had voor de middag in de Olympia-Hall een Brabantse koffietafel plaats welke werd verzorgd door de

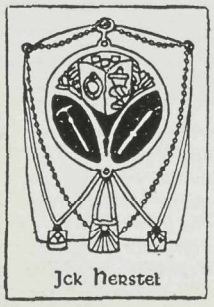
Jck Herstel
Restauratie van Gildeschatten
Levering van Koningsschilden, medailles etc.
Erkend Goud- en Zilverreparatie-inrichting JOS. HEEREN
Ringbaan Oost 62 – Telefoon 22437 – TILBURG

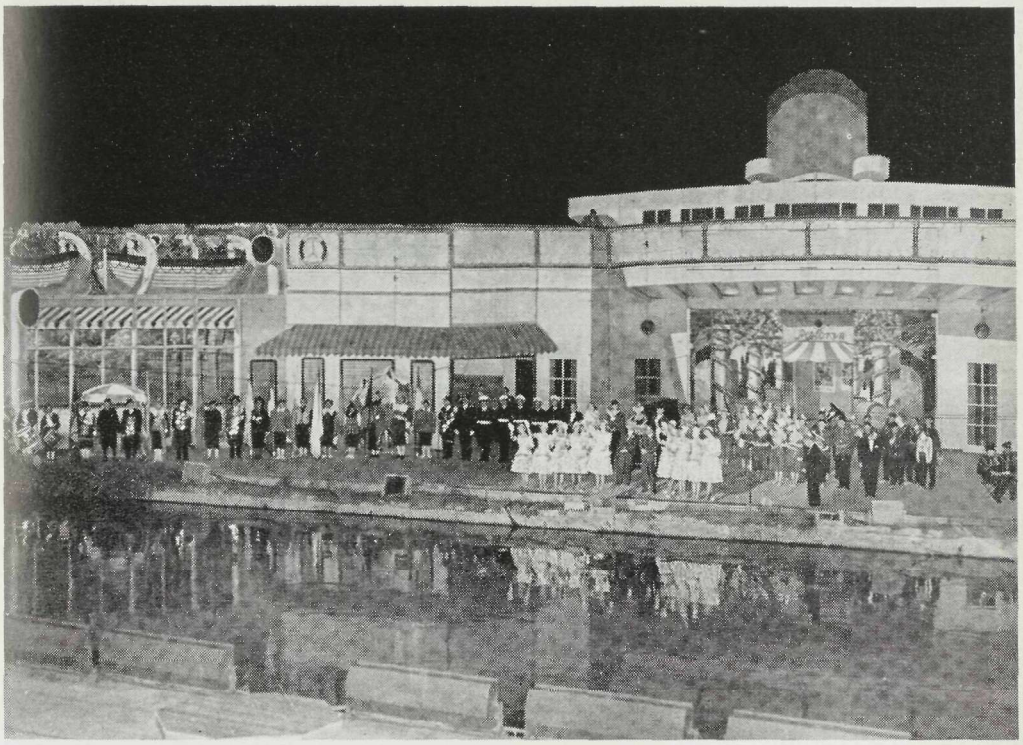

Afscheidsparade in Scarborough in het Openluchttheater. In het midden: onze Gildebroeders, geëscorteerd door een detachement van de Eindhovense politie, dat op voortreffelijke wijze o.l.v. Kapt. de Jager de autoriteiten heeft begeleid.

Fa. de Boer uit Veghel en gegeven werd door Mr. Kortmann, als Commissaris der Koningin onzer provincie. Dat ze goed was, blijkt weer uit The Scarb. Evening News „The Brabantse Koffietafel was a meal and a half". Gelijktijdig vertoonde de gilde het koningschieten met de kruisboog, dat vooraf werd gegaan door een vendeldemonstratie, met acrobatiek vendelen. Het magnifieke zilver van St. Joris uit Tilburg, dat de heer J. Vermelis deze week droeg en waarop hij bijzonder trots en zuinig was — en toch nog enige stukken verloor, die hij zelf terug vond — werd aan de boom opgehangen. Ook hier werd weer het eerste schot gelost door een badgast, welke ook weer gewillig mee rond de boom liep en hem opende.

Na enige malen geschoten te hebben (de vogel stond niet heel vast) wist de heer Fr. Lauwers van St. Sebastiaan uit Oirschot de koningstitel te behalen. Na een beraad of ook deze een goede koning zou wezen en de keuze van een engelse koningin „in short" hadden de gebruikelijke ceremonieën plaats, gevolgd door een vendelgroet. Hierna werd weer met vliegend vaandel en slaande trom opgemarcheerd naar Olympia-hall, om direct snel naar Norlands te gaan, want om half drie was het aantreden voor de grote optocht, die het hoogtepunt van deze Nederlandse week zou vormen. In deze optocht vierde de carnaval hoogtij. Alles wat aan dit Festival deelnam kreeg zijn plaats in de optocht en er waren niet minder dan 58 organisaties e.d. vertegenwoordigd. Om half 4, klokslag, trok de optocht door de straten van de stad, waarvan onze gildegroep op de vierde plaats stond. Voor het gilde werd provisorisch een wagen in elkaar getimmerd waarop de koning, dhr. M. v. d. Voort met zilverdragers de heren Vermelis en Kroezen en hoofdman de heer v. d. Sterren zaten. De tambours, Gildevaandel en vendeliers gingen vooraf; de laatsten zwaaiden om beurten hun vendels, de gehele optocht door, welke anderhalf uur duurde. Dat het gilde belangstelling had bewijst het geweldige applaus dat het vanaf de trottoirs in ontvangst mocht nemen; rijen dik stonden de mensen en meer dan 100.000 hebben de optocht gadegeslagen. Het was „an Highlight of Dutch Festival Week".

Vanaf het balcon van Olympia-hall zagen de Burgemeester, autoriteiten, gemeenteraadsleden en Nederlandse gasten de optocht.

Tijdens de optocht was er een sterke wind, die het vendelen weer bemoeilijkte, doch de zon scheen heerlijk. Beter dan de andere jaren heeft de plaatselijke handel meegewerkt; we denken hier aan de prachtige circus-groep van Fa. Rowntree en de medewerking van de omliggende dorpen als Seamer, Hackness, Ravenscar, Ebberston e.a. Ook de groepen van Overheid en organisaties (Telefoon, Marine, Balletverenigingen, volksdansgroepen e.d.) deden het zeer goed, alleen het karnavaleske had de overhand. We zagen er ook de Dragon (de draak) van Scarborough. De Ouden van Dagen waren niet vergeten, want zij reden in bussen mee. Over de optocht hoorden we: „This yaer's was definitely better, brighter and there's a bigger

crowd watching it". Zoals andere jaren waren er weer prijzen aan de optocht verbonden. Na de ontbinding van de optocht kregen de deelnemers gratis thee met koek aangeboden, dat zich na deze zware omgang heel goed liet smaken. Velen hebben bij deze teatime kennis-
De directie van Norlands Hotel en de impor-
gemaakt met engelse deelnemers.
teurs van de Oranjeboom Bierbrouwerijen in de stad hadden des avonds alle Nederlanders in een restaurant uitgenodigd een biertje — en wel het bekende Nederlandse merk — te komen drinken. Geen enkel heeft deze gelegenheid voorbij laten gaan. Het was er bijzonder gezellig, want de Boerenkapel wist het zaakje goed te vermaken. Het ging er op z'n Brabants naar toe en opvallend was het hoe onze Hollandse Kaas- en Bloemenmeisjes aanpasten.
Na deze bierfuif, waar het bier maar bleef stromen togen we naar de Olympia-hall, waar een Nederlands bal werd gehouden voor alle deelnemers van de Festival Week. Het is vermeldenswaard te zeggen, dat het door meer ran 1000 personen werd bezocht. Het orkest van Frank Weir moest even onderbreken omdat de Boerenkapel uit Strijp om ongeveer 11 uur de hele zaak op stelten kwam zetten, door een enorme polonaise door de zalen en zelfs over de balcons leidde.

't Was geweldig, zoiets ziet men in Engeland niet. Deze gelegenheid was een volkomen Nederlandse bijeenkomst en dat het vroeg was, wanneer allen naar hun hospess terugkeerden, laat zich wel begrijpen.

Donderdag 16 juni had ook weer een vendeldemonstratie op het strand plaats, met daarna het wedstrijdschieten tussen onze schutters en de leden van een Engelse schietvereniging. De Engelsen kwamen met oude grote geweren — voorladers — de onze waren gewone normaal te gebruiken geweren. Het was dus een ongelijke strijd op de houten vogel op een hoogte van pl.m. 10 meter. De laatste had het dan ook heel hard te verduren. Onder het schieten vendelden we weer acrobatiek door de heren Meijl, Jilissen en Dekkers, zoals we dat de andere dagen deden en het had weer grote belangstelling.
De drie leden van de Black Powder Rifleclub, die 50 leden heeft in The Ridings, bonden de strijd aan uit de vrije hand tegen het gehele Nederlandse schuttersgezelschap. Mr. Baker raakte de vogel reeds bij het eerste schot, doch toen allen een beurt hadden gehad en hij er voor de tweede keer voor stond: he scored a „bull", tot consternatie van de Nederlanders en de vogel „toppeld down".
Ook Mr. Baker was één dag koning van Scarborough. Ook hem werd het koningszilver omgehangen en hij mocht zich ook een attractieve koningin uit de badgasten kiezen: hun troon was een badstoel. De gebruikelijke ceremonieën mochten zij beiden meemaken, door hun handwassing en over het vaandel te lopen, met als besluit een vendelhulde. Hoe verder dit koningschap afgelopen is weten wij niet, want Mr. Baker hebben we niet meer gevolgd. Wel weten we dat onze schutlersfeesten in Engeland

DOOR ERVARING STERK

N.V. NOORD-BRABAND

Maatschappij van Verzekering op het Leven

1843 WAALWIJK 1843

KAPITAALVERZEKERING

STUDIEVERZEKERING

PENSIOENVERZEKERING

veel indruk hebben gemaakt, gezien de belangstelling zowel op het strand, als in de stad. Elk contact met de Engelsen heeft dit bewezen. In de Southbeath werd vrijdag 17 juni des morgens weer een vendeldemonstratie gegeven. Deze dag waren we echter verder vrij tot 's avonds 8 uur. Toen stonden we aangetreden achter de coulissen van het Openluchttheater om gezamenlijk het afscheidsfeest te vieren. Het is een grandioos succes geworden, want de 7000 aanwezigen brachten geweldige ovaties aan alle Nederlanders, die op enigerlei wijze de Nederlandse week hebben opgeluisterd. Alle groepen kwamen afzonderlijk op het podium en gaven nog een extra nummer ten beste. De Nederlandse Conferencier en imitator, Jan Oradi van de Radio en Televisie, leidde deze massale show op meesterlijke wijze. Alles verliep als een revue, in welke vorm dit afscheid was ontworpen. The Green Howards bliezen enige engelse hymnen; de Bloemen- en Kaasmeisjes zongen hun liederen; de Boerenkapel de hun toevertrouwde gezellige muziek; het Amsterdamse orgel reed tussen publiek en podium door al maar spelend; de Eindhovense politie paradeerde met motoren en Daf en de gehele Gildegroep trad onder tromgeroffel op, om het grote podium een plaats te formeren. De groep stond stram in de houding toen drie vendeliers naar voren kwamen (de heren Esser, Engelen en Lauwers) om een vendelgroet te brengen ten afscheid. Het was als het ware een dank voor het gebodene aan de stad. Het applaus op dit acrobatiek vendelen was geweldig en hield geruime tijd aan.

Gedurende de pauze maakte de Burgemeester van Scarborough een compliment aan de Nederlanders. Het organiserende bestuur maakte de prijzen bekend van de versiering en accomodatie die de hotels gaven. Hotel Norlands mocht hierbij een prijs in ontvangst nemen, dat voor ons een eer was.

Bij de finale werd het podium opnieuw geheel gevuld met de deelnemers. Bij het spelen van de beide volksliederen neigden alle gildevaandels eerbiedig. Het was een waardig slot, dat bekroond werd met een schitterend vuurwerk ter ere van de Nederlanders gegeven. Onvergetelijk is deze show geweest, omdat hier op de eerste plaats alle lof aan onze landgenoten werd toegezwaaid en ook omdat door deze vertegenwoordiging Nederland zich van zijn beste zijde heeft laten zien, aldus de uitlatingen van Stadsbestuur en pers. Het was een feest waar de stad trots op mag zijn en waar de Nederlanders meer deden — volgens de krant — voor het welslagen van The Dutch Week dan de bevolking zelf. Na deze slot-apothese wachtte de boerenkapel in Norlands om de rest van de avond en het begin van de nacht in een gezellige stemming te laten verlopen. Het was reeds ver in de kleine uurtjes eer de gildebroeders zich ter ruste konden begeven.

Een Nederlands huwelijk voltrok zich zaterdagochtend in St. Mary's Church. Het was Mr. Bindert Wiersma en Mrs. Brenda Mary Burnett, die op deze dag in het huwelijk traden. Wiersma, een Nederlander, welke in Scarborough vrachtvaarder is, is geboren in Harlingen (Fr.)

De Haarlemse Bloemenmeisjes waren die morgen bruidsmeisjes en de boerenkapel was hun hofkapel. Dat het gezellig op de receptie was laat zich begrijpen. Om pl.m. 1 uur vertrokken we van Hotel Norlands waar het afscheid zwaar viel. Traantjes vloeiden er, hetgeen bewijst, dat de directie en personeel een dankbare Nederlandse groep als gasten gehad heeft. Eerlijk moet gezegd worden: wij hadden er een tehuis dat bijzonder gastvrij was. Mr. en Mrs. Savage en hun staf waren bezorgd voor Gildebroeders en politiemannen. Wij hadden zoiets niet verwacht; kortom zij hebben echt feest gevierd met de Nederlanders en wij zijn er hen bijzonder dankbaar voor.

Tegen 2 uur vertrokken de bus uit Scarborough naar Hull, waar de douane ons weder opwachtte. O, die vervelende instrumenten en geweren, zij waren het die nog eens lieten zien hoe precies de Engelsen zijn. Voor de rest ging alles vlot. Tegen zes uur moesten we aan boord zijn en om 12 uur middernacht zouden we afvaren.

Streng en punctueel waren de douanebeambten en nog erger de kapitein van de „Bolton Abbey". De Boerenkapel was de boosdoener, want wanneer zij blies bij het losgooien der trossen om een afscheidsgroet aan Engeland te brengen, was het nog te vroeg. Het mocht pas wanneer het schip op eigen kracht de haven verliet. Op bevel moesten zij dan ook hun muziek staken.

Zodra het schip in beweging was klonk de muziek. Of het afscheidsmuziek was, of dat het was om naar huis te gaan na deze zeer inspannende week laten we in het midden. In elk geval ging het huiswaarts om half 1 des nachts. De reis naar Rotterdam is heel rustig verlopen en er waren geen zeezieken en met prachtig weer keerden allen per bus naar huis. Het was een pracht reis waar veel van genoten is en waar veel van is geleerd en gezien, om nooit meer te vergeten. Hartelijk dank gaat dan ook uit naar de heer Jacobs te Eindhoven en niet minder naar het Federatiebestuur van de Brabantse Schuttersgilden, die het mogelijk hebben gemaakt onze Gildedeputatie met hun tradities ook eens naar een andere richting te sturen. Het land der tradities — Engeland — heeft nu ook gezien wat Nederland en vooral Noord-Brabant vermag aan oude gebruiken welke berusten op historische grondslagen. Dit land bezit geen gilden meer zoals wij de onze kennen, dat is erg jammer, doch des te meer heeft Scarborough en haar omgeving het Brabantse gilde weten te waarderen en dat is voor ons een goed winstpunt geweest.

V. N. DE LIER,
(Jan Toorians)

Juli 1960.

De Federatie van Noord-Brabantse Schuttersgilden naar de Holland Week.

Het gemeentebestuur van Scarborough, de grootste badplaats van Noord-Engeland, gelegen in Yorkshire, organiseert ieder jaar een week met bepaalde festiviteiten, gewijd aan een uitgenodigd land. De belangstelling hiervoor is enorm en dit jaar was Nederland aan de beurt. Zo kon het geschieden, dat onze Federatie de eervolle uitnodiging kreeg om met een uitgelezen gezelschap op te treden. Uit de aard

der zaak was het voor het Federatie-bestuur geen eenvoudige opgave om uit de ongetwijfeld voortreffelijke krachten, die in ons gewest aanwezig zijn, de allerbesten uit te kiezen. Daarbij was de grote moeilijkheid, dat velen niet de tijd hadden om een week uit te trekken om naar Engeland te gaan. Na eindeloze besprekingen is een gezelschap samengesteld, dat in Scarborough een fantastische demonstratie gegeven heeft. En dat was niet alleen voor één dag, maar voor een halve week, 's morgens enige uren voor het publiek en 's middags voor de autoriteiten. Dit laatste zult U misschien merkwaardig vinden, maar de Lord-Major, die aanvankelijk ons geen grote plaats in het programma gegeven had, was dermate enthousiast, dat hij half Engeland heeft opgetrommeld om te laten zien, wat de Brabantse vendelzwaaiers en tambours kunnen opbrengen. De Graaf en Gravin van Norfolk kwamen persoonlijk over, evenals Graaf Bentinck, H. M.'s ambassadeur uit Londen, de Marine-Attaché en Mevrouw Crommelin. Ook de nieuw benoemde Commissaris der Koningin, Mr. Dr. C. N. M. Kortmann was aanwezig, terwijl Burgemeester Cremers van Haarlem zelf zijn bloemenmeisjes aanvoerde. Uiteraard speelden de Gildebroeders in de Holland Week te Scarborough een ondergeschikte rol, toch mag met recht gezegd worden, dat het optreden een enorm succes is geweest. Er waren vele delegaties van Nederlandse gezelschappen, doch de Brabantse Gildebroeders stonden toch wel in het middelpunt van de belangstelling, temeer daar de Engelsman van huis uit de traditie bemint. Het was een machtig gezicht om onze vendeliers en tamboers op de boulevard in Scarborough ten aanschouwe van duizenden mensen een voortreffelijke demonstratie te zien geven. Nog nooit hebben wij onze Gildebroeders zo intens bezig gezien, waaruit weer eens blijkt, dat warme belangstelling stimulerend werkt.

Het was waarachtig geen kleinigheid om uit alle kringen de beste mensen te kiezen en tezamen een goede demonstratie te geven van wat Brabant kan opbrengen. Het is gelukt: en Jan van de Mortel, die de algehele leiding had, kan werkelijk trots zijn op zijn mensen, die hun uiterste best hebben gedaan om een zo goed mogelijk figuur te slaan. Het beste bewijs, dat onze mensen uitstekend hebben gewerkt, was het donderend applaus bij het slotdefilé, waarvan naar schatting 125.000 mensen getuigen zijn geweest. Na afloop van iedere demonstratie, die wij 's morgens gaven, stonden ca. 100 mensen in een rij om te vragen, hoe het een en ander in elkaar zat, er werd gevochten om de afgeschoten vleugeltjes van de vogel, die op de schutsboom gestaan had en de redactie kreeg nog de eervolle opdracht om ca. 250 mensen het Gildegebed (er werd op het strand gevendeld), dus de strijd van St. Joris met de draak, in het Engels vertaald toe te zenden, hetgeen ook zal gebeuren. Het succes, dat onze mensen in Noord-Engeland hebben geboekt, is ongetwijfeld fantastisch geweest, gezien ook de hartelijke woorden die door de autoriteiten aan ons adres werden gericht, maar het allerbelangrijkste van alles is toch wel, dat wij als Brabantse Federatie elkaar in het buitenland hebben ontmoet en hebben gewaardeerd, want wij werken eigenlijk veel te weinig met elkander. De grootse demonstratie, die wij in Engeland na zeer korte voorbereiding hebben gegeven, heeft bewezen, dat als het moet, veel bereikt kan worden.

Onze Federatie telt vijf Kringen, die ieder voor zich voortreffelijk werk verrichten, maar eigenlijk hebben wij veel te weinig contact. Bovendien, als er Landjuweel of Federatie-dag is, staan de wedstrijden altijd op zichzelf. Waarom onze vendeliers en tamboers niet gezamenlijk op laten treden tot één grootse demonstratie? Engeland heeft het bewezen! Wij hopen, dat de autoriteiten van de Federatie zullen inzien, dat nauwere samenwerking mogelijk moet zijn om tot betere resultaten te komen. Waarom geen Landjuweel ieder jaar met een gezamenlijk optreden? Wij weten zeker, dat hier vele Gildeautoriteiten achter zullen staan. In Scarborough is gebleken, dat het kan.

RED.

Feest in Hulsel

ROND NEOMIST PATER MICHELBRINK

Hulsel was zondag 4 september versierd ter gelegenheid van de eerste plechtige H. Mis van een neomist uit het kerkdorp. Deze neomist was pater Eduard Michelbrink, zoon van de Hoofdman van het H. Sacramentsgilde, van de orde der Redemptoristen.

Om half 10 werd hij aan huis afgehaald en trok men in optocht naar de kerk. Het zangkoor zong een meerstemmige mis. Pater De Maesseneer hield de feestpredikatie. Na de Mis trok de stoet naar de Hoef, waar door bruidjes werd gedeclameerd. Vervolgens hield pastoor Wagenberg een toespraak, en met nog een lied door de schoolkinderen werd de voormiddag afgesloten.

Na de middag werd pater Michelbrink weer in optocht naar de kerk gebracht voor het plechtig Lof. Na het Lof werd de stoet uitgebreid met fanfare O.V.T. uit Lage Mierde en harmonie „Sirina" uit Hooge Mierde. Op de Hoef aangekomen vond de huldiging plaats. Door de voorzitter van het feestcomité, de heer Mertens werd een toespraak gehouden, die daarna het cadeau van de parochie, een typmachine, geschikt voor in de tropen en een gesloten couvert aanbood. Hierna boden twee bruidjes namens de buurtschap de Hoef de neomist een electrisch scheerapparaat aan.

Vendelzwaaien door de vendeliers van het H. Sacramentsgilde uit Hulsel volgde hierop. Fanfare O.V.T. en harmonie Sirina brachten nog een serenade, waarna de heer Adams namens de muzikanten en de toeschouwers de neomist en familie feliciteerde.

Tot slot dankte pater Michelbrink ieder die holpen had deze dag voor hem onvergetelijk te maken en gaf aan alle aanwezigen zijn priesterlijke zegen.

Zowel het bestuur van de Kring „Het Kwartier van Oirschot" van de Noordbr. Federatie van Schuttersgilden als van de Gildenbond „Verbroedering" alsmede zeer vele gildebroeders waren ter receptie aanwezig.

IN MEMORIAM FELIX A. J. M. MUTSAERS

Een goed vriend, hoewel geen Gildebroeder, is van ons heengegaan. Hij bewonderde de saamhorigheid en de sfeer, welke onze Gilden kenmerken. Hij toonde dit door zijn milde bijdragen, waarvoor hij nooit een bedankje wenste te ontvangen en deed dit dus als onbekende weldoener.

Eenieder, die Felix Mutsaers gekend heeft, weet, dat hij belangstelling had voor alles, wat op cultureel en in het bijzonder op folkloristisch gebied wordt gepresteerd en daarom mochten wij jarenlang zijn waarachtige waardering ondervinden voor alles, wat in onze Kring zich voordeed. Het was zijn vurige wens om nog eens Gildebroeder te worden en hoewel hierover onderhandeld werd, was helaas zijn heengaan sneller.

Een edel mens en ook een groot kenner van de geschiedenis, waaruit wij als Gildebroeders toch altijd moeten putten, is hiermede heengegaan.

Wij zullen in gedachten Felix Mutsaers als een zeer bijzondere figuur blijven beschouwen, die, geen Gildebroeder zijnde, belangrijke steun heeft gegeven aan ons Gildewezen. Helaas zijn zulk soort mensen maar weinig te vinden, maar laten wij dankbaar de man herdenken, die als

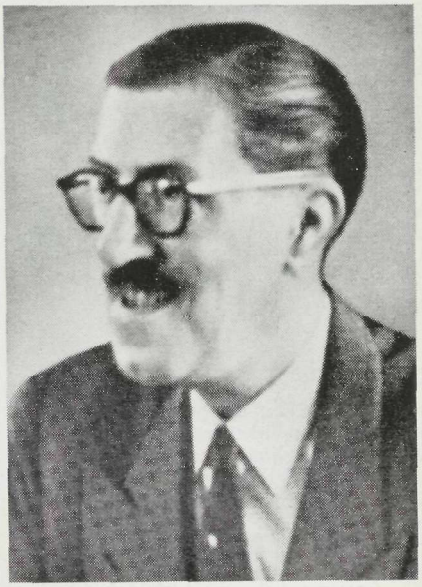

outsider steeds heeft getoond het Gildewezen te waarderen.

RED.

Koningschieten St. Joris te Moergestel

Vandaag was het feest voor al onze Gilden en voor het gehele dorp, want Gilde St. Joris zou vandaag een nieuwe Koning schieten. De beide andere Gilden nl. St. Sebastiaan en Barbara en St. Catharina, begeleid door de Harmonie en Drumband, waren volgens aloude traditie hierbij tegenwoordig in vol ornaat om het feest mee op te luisteren.

Reeds vroeg in de morgen te 7 uur kwamen de leden van Gilde St. Joris bijeen bij A. Rijnen (vaandrig), om de Koning te gaan afhalen. Dan ging men in formatie met vaandels en tamboers voorop naar de kerk, waar om 8 uur een plechtige H. Mis werd opgedragen voor alle Gilden gezamenlijk. In deze H. Mis waren ongeveer alle leden van de 3 Gilden aanwezig. Het was een indrukwekkend gezicht zoveel mannen en jongens, voor in de kerk te zien. Bij de Consecratie werd de vaandelgroet gebracht.

Na de H. Mis trok men naar „Breda's Welvaren", waar de stoet werd opgesteld. De Harmonie met Drumband en de andere Gilden waren reeds aanwezig. De stoet werd als volgt opgesteld: Harmonie met Drumband voorop, dan volgde Gilde St. Sebastiaan en Barbara, dan Gilde St. Catrien, het laatste kwam de feestvierende Gilde St. Joris met belangstellenden. Aan de Pastorie werd Emeritus Pastoor van Heijst, als plaatsvervanger van onze Pastoor (die verhinderd was) en aan het Gemeentehuis Burgemeester G. Poort met de beide wethouders, de heren W. v. d. Loo en G. Ketelaars, afgehaald.

Na aankomst onder de boom werd, na de traditionele vrijmaking van de boom door de standaardrijders, door de Harmonie het Wilhelmus gespeeld en door Burgemeester Poort 't officiële openings- en welkomstwoord gesproken. Dan loste elk van onze gezagsdragers de eerste 3 schoten: Pastoor van Heijst als vertegenwoordiger van het kerkelijk gezag en Burgemeester Poort als drager van het wereldlijk gezag. De Burgemeester ontpopte zich als een goed schutter, hij schoot de vogel af; hiermee zou hij eigenlijk de Koningstitel hebben behaald, maar hij kocht op de gebruikelijke wijze zijn titel af.

Vervolgens werden 3 schoten met pijl en boog gereserveerd voor de aftredende koning M. v. d. Wouw, om de Keizerstitel te behalen. Goed schutter als hij is, had hij daarmee weinig moeite. Reeds bij het tweede schot lag de vogel tegen de grond en werd hij tot Keizer uit-

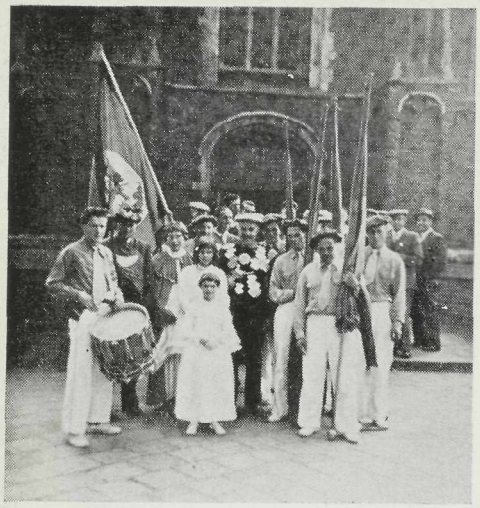

geroepen. Dan begon de grote kamp om de koningstitel. Het werd een felle strijd en er was veel belangstelling voor. Na een lange en taaie strijd werd de vogel afgeschoten door het lid Piet Hoeven. Hij wenste echter niet in aanmerking te komen voor koning en liet de vogel weer opzetten. Toen ontbrandde de strijd opnieuw onder de nog altijd talrijke liefhebbers. Tenslotte werd de vogel afgeschoten door Joh. op 't Hoog. Deze aanvaardde met vreugde zijn nieuwe titel. Hij werd na goedkeuring van de andere Gilden, onde rhet gejuich van het publiek en tromgeroffel, tot de nieuwe koning van St. Joris uitgeroepen. Hij werd daarna gehuldigd, gefeliciteerd door Burgemeester en Wethouders, door de Besturen der Gilden, en door vele anderen. Daarna werd de erewijn geschonken.
Zo heeft St. Joris weer een nieuwe koning, alsook een keizer. Johan en Tienus, ook wij wensen U beiden proficiat.

Het bestuur Gilde St. Joris Moergestel
JAN RIJNEN, Hoofdman, Hild 1.
J. C. JONKERS, Secr., Schoolstr. 27.

Moergestel, 4 juli 1960.

Bekerverschieting Gilde St. Mauritius, te Goirle

Op zondag 28 augustus j.l. werd door het Gilde St. Mauritius te Goirle een wisselbeker verschoten, die ter beschikking werd gesteld door de beschermheer en beschermvrouwe van het Gilde, de heer en mevrouw E. C. Peijnenborg-Hamers.

Het ligt in de bedoeling, dat jaarlijks zal worden geschoten om deze beker.

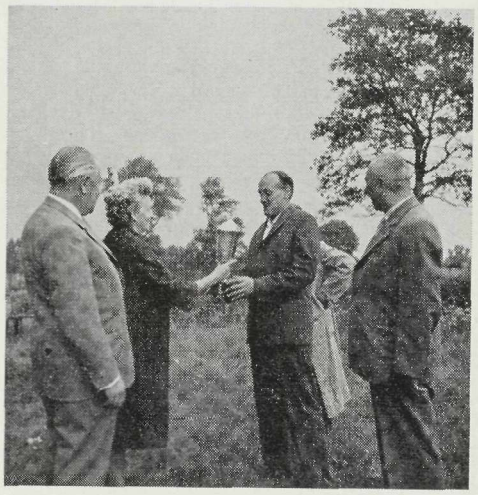

Dit jaar werd de heer C. Santegoets winnaar.

De Hoofdman van het Gilde, dhr M. Adriaansen nam het woord en dankte namens het Gilde de heer en mevrouw Peijnenborg voor de prachtige beker, alsmede voor het medeleven met het Gilde, waarna hij de beker overhandigde aan mevrouw Peijnenborg, die hem op haar beurt uitreikte aan de winnaar, de heer C. Santegoets.

Na afloop werd nog een gezellig uurtje doorgebracht in het clubhuis.

Een Dekenin in ons Gewest

De redactie van „De Gildetrom" ben ik buitengewoon erkentelijk voor het opnemen van dit artikeltje.
„Dat het moge bijdragen tot meerdere belangstelling, vooral van ons jongeren, voor de mooie Brabantse gilden."
Als jonge dekenin van het Gilde St. Barbara in Vught, als zodanig benoemd op mijn 16e verjaardag, heb ik de taak, indien het de belangen van onze gildezusters aangaat, mijn stem te verheffen.
In onze tijd is dat wel niet meer nodig, dat in de middeleeuwen één meisje haar stem mocht verheffen is wel typerend. Zou men toen ook gedacht hebben aan de emancipatie der vrouw?

Een jonge dekenin moet ongehuwd zijn, stapt zij in het huwelijksbootje, dan betekent deze stap ontslag uit haar functie. Haar echtgenoot kan zich dan als gildebroeder inkopen.
Als het alle jongeren vergaat zoals het mij vergaan is, ben ik er van overtuigd dat de Brabantse Gilden tot in lengte van dagen blijven bestaan, dat de eeuwenoude zinrijke tradities in ons Brabants land blijven voortleven, wat in onze dynamische wereld van zeer groot belang is.
Geloof niet dat ik als 19-jarig meisje buiten het huidige leven sta, integendeel, maar geloof wel dat wanneer ons gilde naar buiten optreedt, ik mij toch trots voel dat ik deze functie mag

bekleden, ook al wordt er door omstanders wel eens gelachen.
Wisten zij wat er omging in de harten der ware gildebroeders en -zusters, zouden zij niet lachen. Ook niet indien zij maar iets wisten van het ontstaan van een gilde.
De Jongeren van Brabant die dit lezen wil ik met klem adviseren, toont uw belangstelling eens voor de gilden, laat U eens voorlichten, de gelegenheid wordt U geboden, ook kan een hoofdman van een gilde U lectuur verschaffen. Het is buitengewoon interessant en het zal U vergaan zoals het mij vergaan is, dat garandeer ik U.
Het kan alleen strekken tot heil van U zelf op de eerste plaats en tot heil van het gildewezen in ons mooie Brabant!

BEP VAN DER STAAK.

DE GILDETROM

Uit: de Moergestelse Courant

Het tijdschrift „De Gildetrom" dat voor de leden een welkom blad is, verschijnt verschillende keren per jaar en dat geweldig mooie tijdschrift opgefleurd met foto's van bekende figuren en belangrijke evenementen zijn hierin afgedrukt.

Het geheel is uitgevoerd op prima kunstdrukpapier en de voorpagina is door zijn kleuren alleen al een zeer aantrekkelijk iets. Het is daarom de moeite waard dat velen onder ons zich zullen opgeven om toezending van ieder nummer dat verschijnt.

Alle inlichtingen kunt u hiervoor verkrijgen en ook is opgave mogelijk bij de navolgende personen: de weled. heer C. A. B. .A. M. Schade of de heer H. A. J. van Erve, beiden woonachtig te Moergestel.

Vraag naar deze succesvolle uitgave, het blad zal voor u een ware vriend zijn.

kerkelijke kunst

J. A. VERBUNT

edelsmeedwerk

paramenten

vlaggen

vaandels

langestraat 27
telefoon 21950-51
tilburg

Het Belfort van Sluis in glorie hersteld

Het enigste Belfort, stadhuis met toren en carillon, zo als er menige in België bestaan, was voor het culturele Nederland een grote klap, toen in de oorlog het beroemde oude stadje Sluis met zijn Belfort door oorlogshandelingen practisch een puinhoop werd.

Door de energieke medewerking van autoriteiten en particulieren is het grootste gedeelte in de oude glorie hersteld, en zo kon op 9 september het aloude Belfort met grote luister weer in gebruik worden genomen. Gezien het feit, dat het geheel in middeleeuwsche trant werd gevierd, waarbij een Breugheliaansche maaltijd voor duizend personen op de markt werd opgediend, waarbij de varkens boven grote vuren om het spit draaiden dat het een ware lust was, het prachtige weer en de aanwezigheid van 't Gilde St. Sebastiaan en Barbara uit Moergestel, kan men zich indenken, dat dit 'n uniek feest is geweest, waarbij de hoogste autoriteiten van hun belangstelling blijk gaven. Daar dit nummer geen plaatsruimte meer heeft om een uitvoerige reportage, die werkelijk de moeite waard is weer te geven, zo heeft de redactie moeten besluiten om dit uit te stellen tot het volgende nummer van de Gildetrom.

Op de foto ziet U de Commissaris van Hare Majesteit de Koningin in de Provincie Zeeland, Jhr. Mr. de Casembroot met zijn echtgenote, begroet door de vendels van bovengenoemd Gilde.

Red.

De overheden der Gilden en verdere medewerkers worden hiermede beleefd verzocht, hun bijdragen voor het Kerstnummer van „de Gildetrom" tijdig aan ons in te zenden.

de Redactie.

Vendelen

AAN EEN ENGELS STRAND

Idere vendelier weet, dat de wind een rol speelt bij het maken van een slag. In Engeland hadden wij het vertaalde Gildegebed (de strijd van St. Joris en de Draak) onder de belangstellenden verspreid, maar de sterke wind, die aan het strand van Scarborough op de meest onverwachte momenten het de vendeliers onmogelijk maakte om behoorlijk hun slagen uit te voeren, bracht wel enige vertraging in het programma.

Alle hulde aan de mensen, die toch ondanks deze omstandigheden op voortreffelijke wijze een demonstratie hebben gegeven tot 18 maal toe, waarbij zij uitgesproken de warme sympathie hebben gekregen van iedereen, die van de goede oude tradities houdt.

De redactie van ons blad ontving vele aanvragen om een Engelse vertaling, van hetgeen wij in Scarborough hebben getoond. Ook hieraan zal gevolg gegeven worden.

Als wij mogen eindigen met de woorden, die de Lord Major (burgemeester) van Scarborough gesproken heeft, dan kunnen wij toch wel trots zijn op de indruk, die wij op de autoriteiten en ook op alle andere aanwezigen hebben gemaakt: „want er is ongetwijfeld een band gelegd, (vrij vertaald uit het Engels) wat uit liefde wordt gedaan, geschiedt altijd buiten goed en kwaad om.

Zo zij het."

c. s.

Hoofdman Jos. Maas wordt gefeliciteerd door zijn zoon Alphons op het Gemeentehuis te Lage Mierde. 19 juni 1960.

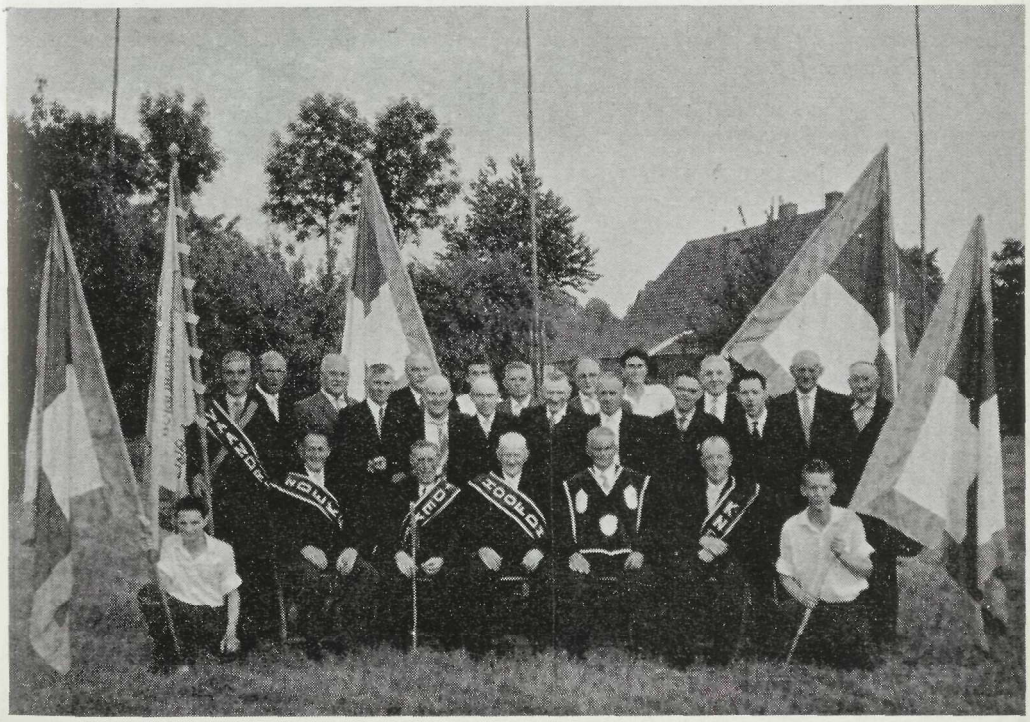

Gilde „St. Ambrosius" te Lage Mierde. In het midden de 88-jarige gouden jubilaris Jos. Maas.

Gilde St. Sebastiaan en Barbara te Moergestel

Hier zien wij onze Gildebroeder J. W. Kwinten en zijn Gade op hun 40-jarige bruiloft. Niemand zal ontkennen dat deze hartelijke en trouwe Gildebroeder, bijgestaan door zijn altijd gastvrije echtgenote, er niet goed op staat.

De redactie van „De Gildetrom" feliciteert van harte dit joviale echtpaar, en hoopt oprecht, dat Willem nog lang deel zal willen uitmaken van het Gilde St. Sebastiaan en St. Barbara. Daarbij is de onmisbare steun van zijn wederhelft van het grootste belang, doch dit is gezien, de afgelopen jaren een voldongen feit.

RED.

Bindt met vaste knoop

Uw drukwerk

aan „de Hoop"!

M. C. VAN DE VEN EN ZONEN

Hoogvensestraat 163 - Tilburg - Telefoon 25444, b.g.g. 23090

IN MEMORIAM Lambertus Verspaandonk

„Wie kent Bert Verspaandonk niet" de rijzige, gekroonde Koning van Gilde St. Sebastiaan uit Oirschot!

Bert, een echte gildeman, een echte gildekoning, was bekend in geheel het Kwartier van Oirschot en zelfs daarbuiten.

Bert was een boom van een mens, maar..... ook reuzen worden geveld! Na weken van hope en vreze is Bert op zaterdag 3 april van ons heengegaan.

Bert droeg zijn kroon en zijn eretekenen met waardigheid. Veel heeft hij voor het gilde en voor het gildewezen gepresteerd. Vooral, en dat is geen gemeenplaats, is hij de jeugdige gildebroeders voorgegaan en heeft hij hun weten te bezielen. „De jongens", zoals Bert de jeugd altijd noemde, zijn daardoor méér gebonden geraakt aan het gilde.
Bert was niet zo maar „'n Koning".

Neen, driemaal heeft Bert deze waardigheid weten te bereiken en steeds heeft hij zijn grootheid en zijn hoge opvatting getoond. Hoe heeft Bert niet „gewerkt" voor de „verbroedering". Deze vereniging van buurtgilden had zijn volle toewijding. Hij was reeds druk doende voor de organisatie van dit festijn op de laatste zondag van juni. Bert zal dit in elk geval niet meer meemaken.

Dinsdags, met de „mertdag", had de plechtige uitvaart plaats. De lange begrafenisstoet werd geopend door zijn medebroeders van St. Sebastiaan, welke de gildische eerbetuigingen brachten. Zijn geliefde koningskroon en zijn blazoen, behangen met 25 schilden, werden vlak vóór de lijkbaar meegevoerd; om zo te zeggen, onder handbereik. Deze tekenen zullen Bert evenwel nooit meer sieren!

Het Kwartier van Oirschot werd vertegenwoordigd door zijn voorzitter, dhr. W. Luyten, die de rood purperen sjerp, teken van zijn ambt, droeg. Verder waren deputaties van de overige Oirschotse gilden aanwezig, alsmede vele andere gildebroeders, vrienden en bekenden.

Tot slot 'n gedachte van onder de solemnele requiemmis: Moge Bert het Hemelse Koningskruis, zijn derde zogezegd, behalen!
Zo zij het.

TH. A. VAN DE LOO.

Oirschot, 15 april 1960.

NASCHRIFT VAN DE REDACTIE.

De Redactie van „De Gildetrom" leeft hartelijk mee met de Overheid van het Gilde St. Sebastiaan te Oirschot bij het verscheiden van hun Koning Lambertus Verspaandonk.
Deze overleden Gildebroeder was een van de markantste figuren in onze Kring en een groot vriend van velen, jong en oud. Hij wist op waarachtige wijze niet alleen het Gildeleven, maar ook de vriendschap tussen velen tot stand te brengen.
Met het heengaan van Lambertus Verspaandonk heeft niet alleen het Gilde St. Sebastiaan te Oirschot een groot verlies geleden, maar ook de Kring en eigenlijk het gehele Gildewezen, want zulke Gildebroeders zijn er helaas niet te veel.
IN PARADISUM DEDUCANT TE ANGELI.

de Gilde viert!

De Gilde viert . . . . zo luidt de aanhef van een heel oud vaderlands lied. Ja, de Gilde viert, al naar dat te pas komt, maar als de feestklanken zijn verstorven en de vendels opgeborgen, herneemt het leven van alledag zijn rechten, het leven met zijn risico's op velerlei gebied.

**Zorg er voor, dat U daar-
tegen zo veel mogelijk gedekt bent**

en zoek deze dekking bij een instelling, die reeds een mensenleeftijd lang heeft bewezen, dat zij ieders vertrouwen verdient

Déze instelling:

VERZEKERINGEN
van de N. C. B.

Tilburg, Spoorlaan 50, Tel. 20080 (04250)